

„תצילנה האוזניים של כל איש בישראל...”

נכדה של אחד ממנהיגי המדינה וקרובתו של מנהיג אחר היו בין שש חיילות חי"ב שנדונו למאסר בעוון עישון סמים במחלקת צבא ובדירה פרטית

לשקול את מקום שירותה, אחרי השיתוף, כדי שלא תמשיך לפגוע במשמעת ובמוסר.
„היא ניצלה את הדירה שנתנו לה הוריה כדי לערוך חגיגות סמים, במשך תקופה ארוכה, קבעו השופטים.
נאשמת אחרת, גם היא מאותה היחידה, יעל*, נדונה לחמישה חודשי מאסר, מתוכם רק שניים בפועל. „חיילות חי"ב”, אמרו השופטים הצבאיים בפסק-דינם, „הן הן עילית בבנות הצבא. הרבה חיבה היינו רוצים להרעיף על בנות חי"ב”ה אלה,

אט אט החלו לזלוג הרמעות. תחילה, דמעות על פרצופים קפואים. אחר-כך החלו הגניחות ובעקבותיהן הבכי הממשי, ללא כל כושה, קורע לב.
בבית-המישפט הצבאי המחוזי בבית-הירוק ביפו ישבו שש חיילות-חי"ב”ה צעירות על ספסל-הנאשמים. אב בית-הדין סיים את קריאת פסק-הדין שבו נקבע שכולן נשלחות לכלא. אך נראה שלא רק מורא כלאי-הנשים הצבאי, כלא 400, הרגיע את שש הצעירות שגעו בכבי. הן נעלבו בעיקר מדיברי השופטים עליהן.

מראה זייד האשר

קנו אצלן, שקט תעשייתי בכסף, ומרוב שיעמום הן הגיעו לסמים. דינה, למשל, עישנה סמים עוד הרבה לפני שהתגייסה, והיו לה הרבה מאוד חברים סוחרי-סמים עוד לפני שלבשה מדים.”

חיילות

וחיגנות

ראיה שסגן ניצח צודקת. העדות שהועלו לפני בית-הדין ביפו, העלו אורח-חיים שאינו הולם חיילות, בנות טובים. אך עונש-המאסר הקלים שהוטלו על שש החיילות — מחודשיים מאסר ועד ששה חודשים — מעידים על כך שבצה"ל אין מתרגשים כל-כך מעישון-סמים.
על פי העדויות, וגם מהכרעת-הדין, ברור לגמרי שדינה אירגנה „חיגנות של סמים” בבית שנתנו לה הוריה. בחיגנות האלה אמנם לא השתתפו רק לובשי-מדים, והיו בהם גם אזרחים, אך במרבית המקרים עישנו בהן מריחואנה וסמים אחרים. חיילות המשרתות עם דינה ביחידת-חי"ב”ה במחוז ירושלים, וחיילים המשרתים במחוז.

קל היה להאשים את דינה, לטעון שהיא הסיתה את יתר החיילות והחיילים לעשן איתה, והכניסה אותם לראשונה בסוד ה-סם. אולם כל מי שמצוי בבניית-הסמים בצה"ל, ובעיקר בקרב החיילות, יודע ש-אין הדבר כך. קשה למצוא חיילת שלא עישנה. שאינה מכירה מעשני-סמים עוד מתקופת טרום-הגיוס שלה, ודינה לא הייתה צריכה לערוך היכרות בין החברות שלה. ששירתו בגשר-אלנבי, ובין הסמים. אולם בית-הדין הצבאי החליט לתת ל-דינה עונש חמור יותר מאשר ליתר, משום שהיא וחבר שלה היו המקשרים בין סור-חרייה-סמים לבין החיילות האחרות, ודינה אף עודדה את החיילות לרכוש מדי פעם אצבע של חשיש.

להכחיש

מיד

יה"ל לא למד עדיין איך להתייחס לבניית הסמים. עד לפני שנים מעטות הכחישו שילטונות הצבא שקיימת בכלל בעיה כזו. כל מיקרה של חיילים, שנתפסו בעישון סמים בבסיס שלהם, הור-כחש מיד, וכאשר אי-אפשר היה להכחיש עוד — נטען שזה מיקרה חריג.
אחר כך התברר כי עישון-הסמים בצבא הוא מגפה של ממש, הפוגעת בכושר ה-קרבי של החיילים.

ואליה, כל זה יצר מתחים וגרם להן לעשן סמים.”
אולם המפקדת של החיילות, סגן ניצח, אינה מבונה את הקשר בין תנאי העבודה לבין החשיש: „התנאים בגשר אומנם קשים. הם מאוד, למרות שיש מזגנים. זה לא נעים לבקש מאשה מבוגרת להת-פשט, ולעבור על הגוף שלה עם מגלה מתכות. אבל מה הקשר בין זה לבין עישון סמים?”

ניצח גם מוחה נגד נסיונם של הבנות לקשור את הסמים בעבודה: „את ה-הרגלים לעישון סמים הן הביאו מבית-הספר התיכון. אלה הן בנות-טובים קלא-סיות, שהיה להן הכל בבית. שההורים

העוסקות במלחמה קשה, מסוכנת ורבת-חשיבות לביטחונם ולשלומם של אזרחי ישראל. אבל בנות אלה לא הגיעו לסם באקראי, אלא מתוך היכרות עם גורמים שסיפקו אותן, ומתוך מחשבה-תחילה תשי-גו אותן והשתמשו בו.”

הוריה של אחת החיילות שנדונו בבית-המישפט מחו נגד פסק-הדין הקשה. „זה הכל באשמת העבודה שלהן בגשר”, הם הסבירו, „הבת שלנו נמצאה במתח נפשי גבוה, בגלל המגע עם 700 נשים ערביות כל יום. אין להן תחבורה סדירה מהגשר

* השם בדוי. השם האמיתי שמור ב-מערכת.

באמצע החודש שעבר עלתה מצ"ח (מישטרה-צבאית-חוקרת) על עקבותיהם של סוחרי-סמים ירושלמיים, שעל-פי מידע מוקדם, שהגיע אליה, מכרו סמים לחיילים — ובעיקר לחיילות — המשרתים ב-ירושלים.

מעקב ממושך גילה כי המידע הסודי שהגיע למצ"ח היה נכון. סוחרי-סמים זעיר-רים בירושלים התחברו עם בנות חי"ב”ה, המשרתות בירושלים ובגשר אלנבי, תתי-יידו אותן, מכרו להן חשיש, מריחואנה וגם סמים אחרים, ואף שיחדו אותן להשפיע על חברים וחברות שלהן, חיי-לים ומשוחרי צבא, להשתתף אף הם במסיבות הסמים.

המישטרה-הצבאית הטילה מעקב על ה-חיילת דינה* שהיא בת למישפחה ידועה בישראל. סבה היה מנהיג ציוני ומתרים גדול. הוריה העניקו לה מכל טוב, בין היתר, דירה משלה בשכונת רחביה ב-ירושלים.

היא שירתה בגשר אלנבי, תפקידה היה לברוק ולפשפש בבגדיהן ובצורותיהן של נשים ערביות שעברו מישראל ואליה. על-פי דבריה בעת המישפט היא הכירה בגשר אלנבי „טיפוסים שליליים שאחר-כך באו אלי לירושלים.” היא לא פירטה אם טיפוסים שליליים אלה היו ערבים או יהודים, אך המישטרה-הצבאית יודעת שהם היו יהודים.

מסיבות

סמים

ינה הואשמה במישפט ב-15 סעיר-פי אישום שונים, כולם מתייחסים לעישון ושימוש בסמים. במהלך המישפט התגלה כי היא נהגה להזמין לדירתה חיילות, חיילים ואזרחים למסיבות-סמים, ואף להשפיע עליהם לרכוש סמים נוספים אצל חברים שלה, סוחרי-סמים.
אולם מה שהרגיז יותר מכל את ה-שופטים, וקודם לכן את חוקרי המישטרה-הצבאית, היה הגילוי שהיא עישנה סמים בעת תפקידה בגשר אלנבי. „זו כושה”, אמר אחד העדים, „שחיילת, שמייצגת את המדינה בפני הערבים, מסתובבת לה מס-טולית בזמן העבודה.” מפקדה חשדה שהיא מעשנת סמים בזמן העבודה, אך לא העז להעיר לה על-כך. הם לא האמינו שנכדתו של המנהיג תעשן סמים.

דינה קיבלה את העונש החמור ביותר מכל חיילות חי"ב”ה. היא נדונה ל-10 חודשי מאסר, מתוכם חצי שנה בפועל, וכן הורדה מדרגת סמל לדרגת טוראי. השופטים המליצו לפני שילטונות הצבא

* השם בדוי. השם האמיתי שמור ב-מערכת.

„הרבה חיבה היינו רוצים להרעיף על בנות חי"ב”ה...”

גם פקח מאז את עיניה, והוציא את ראשו מהחול, אך למרות שכבר היה ברור שה-